ENCYKLOPEDIA LEŚNA

Bieńkowski Władysław

(historia i tradycja leśna), Władysław Bieńkowski urodził się 30 XI 1858 r. w Mszanie Dolnej. W 1878 r. rozpoczął praktyczną naukę zawodu leśnika w Myślenicach. W roku 1880 złożył egzamin rządowy dla pomocniczej służby leśnej ochronnej i technicznej. W roku 1883 r. objął posadę leśniczego w Stryszowie, skąd w 1892 r. przeniósł się na posadę leśniczego Wydziału leśnego Bukowina-Brzegi na Zazadni w dobrach zakopiańskich hr. Władysława Zamoyskiego, później Fundacji Zakłady Kórnickie. W lasach tych pracował z wielkim zaangażowaniem przez 34 lata przy ich odnawianiu po latach rabunkowej eksploatacji przez poprzednich właścicieli. Wiele wysiłku włożył w zwalczanie kornika drukarza i skutków wiatrów oraz lawin. Aktywnie uczestniczył w sporze o Morskie Oko, kiedy to wspólnie z podległymi mu strażnikami leśnymi bronił granic „Państwa Zakopane" przed napadami służby księcia Hohenloe, właściciela dóbr po węgierskiej (słowackiej) stronie Tatr. Udokumentował tę walkę swoimi znakomitymi wspomnieniami pt. „Spór o Morskie Oko", które napisał w 1909 r. Często pisał artykuły do „Sylwana" na tematy fachowe, był także autorem broszury pt. „Gospodarka leśna w Tatrach". Należał do Towarzystwa Tarzańskiego. Zmarł 3 listopada 1926 r. w swej leśniczówce na Zazadni i został pochowany w Zakopanem.

ŹRÓDŁO (AUTOR)

Władysław Chałupka

Publikacje powiązane tematycznie

M. A. Liberak: Ś.p. Władysław Bieńkowski. Sylwan r. XLIV, 1926,s. 324-325. Władysław Bieńkowski ? Spór o Morskie Oko: wspomnienia. Kórnik-Zakopane, 2002, s. 1-53. Marceli Marchlewski ? Pracowałem w tatrzańskich lasach. Wyd. Tatrzański Park Narodowy, Zakopane 2009, s. 1-319.